॥ पत्रं ५४ ॥

मालविका । देवीभयादात्मनो ऽपि प्रियं कर्तुं न पारयामि ।

मालविका । यो न बिभेति स मया भट्टिनीदर्शने दृष्टसमावस्थो भर्ता ।

इरावती । निपुणिके सर्वं त्वं परिगतार्था चन्द्रिकया । समुद्रगृहकालिन्दशयित आर्यगौतम दृष्ट इति ।

निपुणिका । अन्यथा कथं भट्टिन्या विज्ञाप्यते ।

इरावती । तेन हि तत्रैव गच्छावः संशयान्मोक्तुं प्रियवयस्यं प्रष्टुं च ।

॥ पत्रं ५५ ॥

निपुणिका । सावशेषमिव भट्टिन्या वचनं ।

इरावती । अन्यच्च । चित्रगतमार्यपुत्रं प्रसादयिष्यामि ।

निपुणिका । अथेदानीं कथं नु भर्तैवमनुनीयते ।

इरावती । मुग्धे यादृशश्चित्रगतस्तादृश एवान्यसंक्रान्तहृदय आर्यपुत्रः । केवलमुपचारातिक्रमं प्रमार्ष्टितुमयमारम्भः ।

निपुणिका । इत इतो भट्टिनी ।

चेटी । जयतु जयतु भट्टिनी । देवी भणाति । नैष म° कालस्तव बहुमानं वर्धयितुं । इयं वयस्यिकया सह निगडबन्धने कृता मालविका । यद्यनुमन्यस आर्यपुत्रमपि तव कृते विज्ञापयिष्यामि ।

इरावती । नागरिके विज्ञापय देवीं । का वयं भट्टिनीनीतिं ज्ञातुं । परिजननिगडेन मयि दर्शितो ऽनुग्रहः । कस्य वा प्रसादेनायं जनो वर्धत इति ।

चेटी । तथा ।

निपुणिका । एष द्वारे समुद्रगृहकस्य विपणिगत इव . . . गौतम आसीन एव निद्रायते ।

इरावती । किं नु खल्वत्याहितं । सावशेष इव विषविकारो भवेत् ।

निपुणिका । प्रसन्नमुखवर्णो दृश्यते । अपि च ध्रुवसिद्धिना चिकित्सितः । तदस्याशङ्कनीयं पापं ।

विदूषकः । भवति मालविके ।

निपुणिका । श्रुतं भट्टिन्या । कस्य वैष आर्तनीयः ।

॥ पत्रं ५६ ॥

अभ्यवहार्य° अकृतघ्नः . . . । इतः सर्वं कालं स्वस्तिवचनमोदकैः कुक्षिं पूरयित्वा सांप्रतं मालविकां स्वप्नायति ।

विदूषकः । इरावतीमतिक्रामन्ती भव ।

निपुणिका । एतदत्याहितं । भुजंगभीतं ब्रह्मबन्धुमनेन भुजंगकुटिलेनात्मनो दण्डकाष्ठेनान्तरिता तादयिष्यामि ।

इरावती । अर्हति कृतघ्नः सर्पदंशनं ।

विदूषकः । अपिहा अपिहा । दर्बीकरो म उपरि परिपतितः ।

मालविका । मा तावत्सहसा निष्क्रमिष्यसि । सर्प इति भणाति ।

इरावती । हा धिग्हा धिक् । भर्ता तावदित एव धावति ।